WASHINGTON D C

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVI. Ч. 131. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 8-го ЧЕРВНЯ 1948. No. 131. JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JUNE 8, 1948. VOL. LVI.

ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen {4-0237 / 4-0807} — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

БОРОТЬБА В СЕНАТІ ПРОТИ ОБТИНАННЯ ФОНДІВ ДЛЯ ЕВРОПИ

Вашинґтон, 6 червня. — Сен. Артур Г. Ванденберґ заповів рішучу боротьбу проти обтинання фондів для видужання Европи, а за втримання на повній висоті фондів, які ухвалив уже конґрес для здійснення Пляну Маршала. Ванденберґ негодує на ухвалу палати репрезентантів з минулої пятниці, щоб обтяти $2,160,000,000 з призначених $5,055,000,000 на працю для відбудови Европи в 1949 р., не зважаючи на те, що секретар стейту Джордж К. Маршал остерігав проти такого кроку. Сен. Ванденберґ пригадує, що таке хитання в американській політиці підриває довіря европейських країн до Америки.

Робітничі організації за втримання Пляну Маршала.

Американська Федерація Праці й Конґрес Індустріяльних Організацій погодилися у своїх змаганнях для підтримки Пляну Маршала для видужання Европи. Вони мають у пляні звернутися до европейських робітників з зазивом кинутися до праці для допомоги програмі; звернути европейським робітникам увагу на небезпеку збоку комуністів, які намагаються знищити Плян Маршала; вязати американське робітництво приспішити працю для підвищення продукції, призначеної на вивіз в Европу.

КОНҐРЕС ПІДНІС ВИСОТУ ДОПОМОГИ З СУСПІЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

Вашинґтон. — У пятницю 4 червня конґрес викінчив працю над законопроектом, на підставі якого має бути поширена суспільна забезпека на деякі нові роди робітників і будуть піднесені виплати з фонду суспільного забезпечення для старців і деяких недужих. З федеральних фондів має бути доплачена стейтам сума $184,835,000 річно для виплати старечої пенсії і пенсії для сліпих і платні для втримання дітей та вдів по небіжчиках. Коли б президент підписав цей біл, тоді стареча пенсія і допомога сліпих була б піднесена на $5 і виносила б пересічно по $50 місячно, а допомога для залежних дітей по $48 місячно. Новий законопроект виключає від суспільного забезпечення людей, які самі працюють для себе, отже самостійних дрібних підприємців і таких заробітників, які дістають заплату на підставі комісіоного. Тому, що президент домагається далеко ширшого суспільного забезпечення, дехто заповідає, що він покладе своє вето проти білу.

РОЗСЕЛЕННЯ СКИТАЛЬНИКІВ З ЕВРОПИ ІДЕ НА БІЛЬШІ РОЗМІРИ.

Отава, Канада. — Вісті, наспівші з Бремерґафен у Німеччині стверджують, що там замітний великий рух для підготовки переселення европейських скитальників у заморські країни. Американський корабель Ирні Пайл уже виплив з Бремерґафен, а на ньому їдуть 600 осіб з самої Польщі, отже поляки й українці, а теж і втікачі з Балтійських держав. Половина з них висіде в канадській пристані Галіфекс, а друга половина поїде до Ню Йорку, куди корабель надіється прибути в неділю 13 червня. Незабаром має приїхати другий корабель з скитальниками, а це транспортовий корабель Дженерал Блек. На ньому іде 860 скитальників різних національностей, які тепер перебувають в Австрії. Після того має виїхати з Бремен Марін Шарк з 660 скитальниками, призначеними в першу чергу на роботи в майнах, на фармах і при будовах у Канаді. Корабель Дженерал Стюард вже набирає скитальників з родинами, які мають бути перевезені з Бремерґафен до Арґентини.

ПРЕЗИДЕНТ КРИТИКУЄ КОНҐРЕС ПІД ЧАС ПОДОРОЖІ НА ЗАХІД.

З президентського залізничого потягу, який находиться тепер в подорожі по західних стейтах, звідомляють про наміри оживити інтерес населення до появи президента в містах на побережжі Тихого океану, після того, як в Омага, у стейті Небраска явилося лише 2,000 людей на зібрання в неділю поза містом в суботу 5 червня. Це було зібрання з нагоди свята 35 дивізії, у якій служив президент під час першої війни. У своїй промові президент обговорив програму для допомоги фармерам, а саме при консервації земельної площі і при підтримці цін на фармерські продукти.

У пятницю ввечір виголосив президент промову в Шікаґо з нагоди 100-ліття іміґрації Шведів у західні стейти. У цій промові він обговорив потребу поширення суспільного забезпечення, побудови мешкальних домів, піднесення освіти і „посилення демократії". Згадуючи про значення іміґрації для Америки, він домагався допущення в Америку скитальців з Естонії, Латвії, Литви, Польщі й України, які „наставлені ворожо до комунізму".

У своїх великих і менших промовах під час подорожі президент критикує поведінку конґресу, який, за його словами, недопускає до різних законів та проєктів.

ЛУЇС ГРОЗИТЬ НЕВДОВІЛЛЯМ МАЙНЕРІВ.

Вашинґтон. — Джан Л. Луїс, якому федеральний суд у пятницю минулого тижня наказав вести переговори з власниками шахт мягкого вугілля, виявив, що фонди добробуту майнерської юнії дуже підірвані, бо в касі осталося всього $4,564,449 з грошей призбираних на виплату бенефітів для майнерів. Ці гроші, як твердить Луїс, будуть вичерпані ще цього місяця, а тоді треба буде вжити грошей призбираних в 1947 р. Коли б це не сталося, тоді „майнерське населення попаде в лють". Луїс теж згадав, що новий контракт має бути згідний з вимогами робітничого закона Тефта-Гартлія. — Юнійні урядовці виявили, що в пенсійнім фонді з 1947 р. є в касі $39,000,000, з котрих підприємці не хочуть дозволити вжити на цілі, на які призначені фонди з 1946 року.

Тріюмф української культури в Ню Йорку

ВІДБУЛОСЯ ВЕЛИЧАВЕ СВЯТО ТАРАСА ШЕВЧЕНКА, ВЛАШТОВАНЕ КОМІТЕТОМ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ МИТРОПОЛИТАЛЬНОЇ ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ І НЮ ДЖЕРЗІ.

Вчора, в неділю, дня 6-го червня, українська молодь митрополитальної округи Ню Йорку і Ню Джерзі, а з нею і все українське громадянство, пережили один з найбільших успіхів своєї культурно-громадської праці, що ним було без сумніву Свята Тараса Шевченка, влаштоване окремим фестивальним Комітетом цеї ж молоді, в рямках її другого Весняного Фестивалю. Свято почалося в год. 3-тій після полудня в дослівно битком набитій великій авдиторії Скул оф Фешин Дизайн при 24-тій вулиці в Ню Йорку, а його програма своєю оригінальністю, різноманітністю, шириною та головно виконанням була справді одною з найбільш величних українських імпрез, відомих на цій вільній американській землі. Програму започатковано могутньою Лисенковою композицією Шевченкового Заповіту, що його відсівав доповнений Хор Української Молоді під проводом Степана Марусевича та в кількості понад 50 осіб. Хор виступив в прекрасних українських народних одягах.

Перша точка програми „Мандрівка до Сонця", представлена відповідно достосований до сцени переказ про мандрівку 6-річного Тараса Шевченка до „тих стовпів, що підпирають небо". Мішаний хор в свобідній формі та на тлі відповідних декорацій проспівав на сцені „Реве та стогне" і тоді між старим, сивим „дідом" і малим „Шевченком" відбувся діялог на тему „стовпів, що підпирають небе". Шевченко при розповіді діда заснув і в снімав розмову з ангелами — сторожами стовпів, прохаючи в них, щоби „золоті стовпи, зі сонцем, ангелами і цілим небом були на нашій Україні". Зміна декорацій та відповідні світляні ефекти допомагали створити ілюзію сну Шевченка. В поодиноких ролях виступили: Івась Гутер (Шевченко), Павло Слободян (дід) та Стефанія Зборовська, Ольга Масаковська і Іванна Козік (ангели).

Друга точка програми, відповідно достосована інсценізація Н. Русової „Шевченко у Репніних", представляла чи не вперше на нашій сцені в Америці Шевченка не в ролі кріпака, або невольника, але в найвищому тоді українському дворянському товаристві. В цілу сцену вплетено кілька деклямацій з Шевченкових творів, як теж музичну частину. В поодиноких ролях виступили: Марія Боднар, Стефанія Нога, Стефанія Риґель, Донна Гресько, Корнелія Ґайовська, Олександер Бісик, Осип Труш, Володимир Баранецький, Дмитро Габода, Теодор Шумейко і Василь Цюпа. Дина Гресько, крім своєї словної партії, віддіграла на скрипці „Еспанську Симфонію" Едварда Ляльо, а Корнелія Ґайовська відіграла на фортепіяні „Важання дівчини" Шопена-Ліста. Справжньою „бомбою" для публики була виголошена Донною Гресько деклямація Шевченкового вірша „Село, і серце відпочине", бо хоча ця молоденька канадсько-українська артистка, потрапила здобути собі вже славу і артистичне імя як скрипачка на найбільших американських сценах, проте її участь в українській інсценізації та її деклямація були справді інавґурацією під цим оглядом.

В третій точці програми, „Пророк України", Олександер Бісик в ролі Шевченка, Михайло Дикий в ролі Костомарова, Осип Труш в ролі Куліша, Павло Слободян в ролі Навроцького, Михайло Терпак в ролі Гулака і Микола Сопівник в ролі Білозерського передали в драматизованій формі, ці ідеї та думки, що правили за ціль Кирило-Методіївського Братства. На закінчення „Шевченко" віддеклямував уривки зі свого „Посланія", а хор за сценою йому наче у відгомін відспівав кілька акордів з „Учітеся, брати мої".

Четверта точка програми, перша дія з опери Аркаса до поеми Шевченка „Катерина", була кульмінаційною точкою цілої програми. В ролі Катерини виступила оперова співачка Марія Полиняк-Лисоґір, ролю Андрія виконав Євген Крук, партію Оксани і Одарки, подруг Катерини, співали Марія Боднар і Стефанія Боднар-Нога, а хорові партії виконав Молодечий Хор під проводом Степана Марусевича. Ця сцена закінчилася виступом танцювального гуртка під проводом Івана Фліса.

Кінцевою точкою цілої імпрези був ще виступ Хору, що відспівав Лисенка „Якби мені черевички" та Гайворонського „Учітеся, брати мої". Під час хорових і музичних точок на фортепіяні акомпаніювали Ольга Дмитрів і Марія Шумейко.

(Докінчення на стороні 2-гій)

УКРАЇНСЬКІ І ПОЛЬСЬКІ СКИТАЛЬНИКИ ОБКИДАЛИ БОЛЬШЕВИКІВ КАМІННЯМ

Мюнхен, Німеччина, 7. червня. (ЮП). — Речник Американського Військового Управління в Німеччині вчора повідомив про „кам'яну пригоду" большевицької репатріяційної комісії в таборі українських і польських скитальників в Міттенвальді. Большевицька комісія в складі 5 старшин та з ген. Юркіном на чолі приїхала в товаристві двох американських „джіпів" з військовою поліцією переконувати українців і поляків, щоб вони верталися „на родину". Як тільки большевики задумали вийти з авта, на них посипався град каміння та понеслись оклики: „заки будете нас намовляти вертатися, скажіть нам, що сталося з нашими батьками і матерями, братами і сестрами". Біля 20 каменів потрапило в большевицьке авто.

ТРУДНОЩІ ПРИМИР'Я В ПАЛЕСТИНІ

Лейк Соксес, Н. И., 7 червня. — Тиждень тому, дня 1-го червня, уряд Ізраїля і країни Арабської Ліґи повідомили Раду Безпеки О.Д., що вони погоджуються на пропозицію чотиро-тижневого примир'я у війні в Палестині. Рада Безпеки негайно іменувала ґрафа Бернадотте своїм посередником та доручила йому встановити дату примир'я, що — згідно з резолюцією — мало бути безумовне. Проте, саме примир'я не можна було ще досі встановити з огляду на арабсько-жидівські розбіжності думок щодо його. Ґраф Бернадотте є в постійній поїздці між столицями арабських країн та Ізраїлем та в постійному контакті з Генеральним Секретаріятом О. Д. Вчора повідомлено, що евентуальну дату примир'я не передбачується перед четвергом та що найбільш спірною точкою в передумовах є справа дальшої жидівської іміґрації до Палестини під час примир'я.

ВІЙНА В ПАЛЕСТИНІ ПРОДОВЖУЄТЬСЯ НА ВСІХ ФРОНТАХ.

Тель Авів, Ізраїль, 7 червня. — Рівночасно зі заходами посередника О.Д. про переведення в життя прийнятої постанови про примир'я, ізраїльсько-арабська війна в Палестині продовжується з великою запеклістю на всіх фронтах. Зі суперечних арабсько-жидівських повідомлень виходило б, що ізраїльці є в кращому положені на півдні, охоплюючи арабів широким трикутником, тоді як на півночі арабі добились деяких успіхів, „полямавши" весь фронт.

РІЧНИЦЯ СОЮЗНИЦЬКОЇ ВИСАДКИ У ФРАНЦІЇ.

Париж, 7 червня. — Вчора західна Европа відзначала четверту річницю висадки американсько-британських військ на французькому побережжі, що було початком кінця не тільки гітлерівської окупації цілої Европи, але й самої гітлерівської Німеччини. Під час святкувань промовляли державні мужі та політичні і військові достойники, висловлюючи надію, що людство вже ніколи не буде змушене пережити подібної м'ясорубки, якою позначувались ці рішальні дні другої світової війни.

НІМЦІ ДОМАГАЮТЬСЯ КОПАЛЕНЬ В РУРЩИНІ.

Діссельдорф, Німеччина, 7 червня. — Вчора тут закінчилася надзвичайна дводенна конференція німецьких прем'єрів з трьох західних зон, представників з міського управління Берліна та робітничих професійних спілок Рурського промислового басейну. В довгому комунікаті з нарад німці висловлюють домагання звернути копальні в Рурщині німецьким власникам та пропонують встановити міжнародну контролю не тільки німецької, але й загально-европейської важкої індустрії. Німці звертають увагу на шкоду, що їх наноситься не тільки німецькому населенню, але й европейському господарству подвійною адміністрацією Німеччини та висловлюють думку, що в усіх союзницьких контрольних інституціях повинні мати голос німецькі дорадники.

МАДЯРСЬКИЙ КАРДИНАЛ ПРО КОМУНІСТИЧНИЙ ТЕРОР В КРАЇНІ.

Будапешт, 7 червня. — Примас Мадярщини, кардинал Йосиф Міндшенті, звернувся вчора пастирським листом до своїх вірних, якого відчитано в усіх католицьких церквах та в якому кардинал взиває всіх католиків перестати читати большевицьку пресу і слухати большевицького радія. В посланні кардинала стверджується „страшне нещастя цеї країни, фальш, облуду і терор найбільші в її сторії".

МОСКВА ПРО ЗАХІДНИЙ ДОГОВІР В СПРАВІ НІМЕЧЧИНИ.

Лондон, 7 червня.—Московська радіовисильня передала вчора статтю совєтської партійної „Правди" про закінчені недавно наради західних союзників в справі Німеччини. „Правда" твердить, що західні союзники остаточно рішили поділити Німеччину та вставовити західно-німецьку державу, але цей договір Москва вважає беззаконним і твердить, що з ним ніколи не погодиться ані Совєти, ані німці.

ЛОВИ НА БОЛЬШЕВИКІВ В ТУРЕЧЧИНІ.

Істамбул, Туреччина, 7 червня. — Турецке міністерство внутрішніх справ вчора повідомило про „провірку закордонних агентів" в цілій країні. Рівночасно з різних місцевостей повідомляють про арешт цілого ряду відомих комуністів.

ДЕ-ГОЛІСТИ ПРОТИ ЛОНДОНСЬКОГО ДОГОВОРУ

Париж, 7 червня. — Речник партії ген. де Голя почав вчора свою кампанію проти закордонної політики теперішного уряду там, тим, що насамперед виступив проти лондонського договору в справі Німеччини. Він вважає, що постанови цего договору суперечать інтересам Франції та що в цьому випадку треба було звернути увагу на дві справи: забезпечити Францію, але при цьому теж привернути конструктивну Німеччину західній Европі.

СПІВУЧАСНИКИ ШЕВЧЕНКІВСЬКОГО СВЯТА В НЮ ЙОРКУ

В недільному Святі Шевченка, влаштованому Митрополитальним Комітетом Української Молоді Ню Йорку і Ню Джерзі, взяло участь понад 70 осіб з-поміж цеї молоді. На світлині, зробленій під час одної з останніх проб, видно частину виконавців імпрези. Зліва направо в **горішньому ряді стоять**: Микола Сопівник, Олександер Бісик, Микола Починок, Михайло Тизьо, Микола Кормалюк, Юрій Коваль, Андрій Щигол, Еміль Гузар (голова Митрополитального Комітету) і Данило Слободян (голова Ліґи Української Молоді Північної Америки). В **другому ряді** стоять: Михайло Терпак, Михайло Дикий, Євген Роговський, Іван Клапко, Павло Слободян, Петро Микитин, Степан Марусевич (диригент Хору та музичний керівник імпрези), Ольга Дмитрів (голова Фестивального Комітету та головний аранжер цілої імпрези), Осип Ласьків, Євген Крук (виконав ролю Андрія в „Катерині"), Володимир Бакай (попередній голова Митрополитального Комітету та один з головних аранжерів імпрези), Василь Цюпа, Теодор Шумейко, Іван Фліс (керівник танцювальної групи). Сидять внизу: Марія Шумейко, Марія Фліс, Галина Масаковська, Галина Гамкало, Анна Шумейко, Галина Слободян, Анна Дудяк, Стефанія К. Риґель (керівник пропаганди), Стефанія Нога, Марія Полиняк-Лисоґір (оперова співачка, що виконала ролю Катерини), Марія Боднар, Марія Бодрук, Ольга Масаковська, Марія Колодій, Софія Демидчук, Стефанія Зборовська. Цілком внизу сидять Ярослав і Іван Гутер. (Фото: Р. Фенчинський).

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY, 3, N. J.

ОБЄДНАНО В ОБОРОНІ УКРАЇНИ

Нова українська еміграція в Европі, яка щойно вийшла з рідних земель, як і та, що походить з рядів політичної еміграції по першій світовій війні, не можуть залишати свій побут та розходитись по різних країнах світу, не виявивши зорганізовано, обєднано й маніфестаційно своєї політичної думки в українській справі.

Вашингтонський конгрес вирішить уже цілком певно й скоро справу допущення до Злучених Держав більшого числа „Ді Пі". Це дасть змогу дістатись до Америки теж і кількадесять тисячам українських скитальців. Крок Америки буде теж початком серіозної ліквідації цілої скитальщини, в тому й української.

Отже розійдуться незабаром українські скитальці по різних країнах, а тим самим перестане існувати в Европі ця велика українська спільнота, яка представляє собою різні партії, віри і стани, вийшла з України всього тому кілька років та була на рідних землях свідком і жертвою різних ворожих окупацій, від яких терпіла і з якими активно боролась.

Немає двох думок, що ця спільнота, найсвіжіша кров від крові цілої української нації, має безсумнівне право говорити про терпіння і думки цілого українського народу, позбавленого московською інвазією і сталінською диктатурою свободи слова і діяння. Правда, вже саме існування старої й нової української еміграції в Европі й світі є живим протестом проти ворожої окупації України, як і проти поневолення і гноблення українського народу. Проте добре знаємо, що справа оборони права українського народу на самостійне й вільне життя вимагає постійної, політичної акції в світі. Для цеї акції є під сучасну пору потрібний теж і такий голос української спільноти в Европі, який походив би від зорганізованої й обєднаної маси, з її щирого серця й ясного розуму, з доброї й непримушеної волі різних політичних угрупувань та з широкого розуміння світової боротьби між свободою і тиранією, між демократією і диктатурами та тоталітаризмами. Та такого політичного голосу від обєднаної української еміграції в Европі годі було досі дістати, бо не було відповідного політичного тіла, яке обєднувало б нову еміграцію, а теж зливало б нову еміграцію зі старою. Чому цього не було, на це склались різні причини, та тепер доходять до нас вісті, що справа політичного обєднання є на добрій дорозі, а може вже й довершена.

Отже є вже можливість надолужити в політичній ділянці це, чого не зроблено за минулі літа по другій світовій війні. Є теж можливість спільно подумати над пляном дальшого авторитетного ведення політичної акції в справі України, рахуючись з тим, що скоро розійдеться по світі нова і стала українська еміграція, яка тепер в Европі й то зі своїми партійними проводами, органами і т. п. Це є дуже важні справи, які вимагають негайного обговорення і вирішення — у взаїмному порозумінні й згоді, бо час не стоїть, грядуть важні події.

Організація Українських Американських Ветеранів

Тиждень тому „Свобода" подала обширні інформації про першу конвенцію Українських Американських Ветеранів, що відбулася у Филаделфії в днях 29—31-го травня, та у висліді якої створено краєву організацію „Українські Американські Ветерани" і вибрано її першу управу, з Михайлом Гиндою як краєвим командиром на чолі. Тим самим, краєва організація Українських Американських Ветеранів сталася доконаним, хоча ще далеко не завершеним фактом. Проте, в наше американсько-українське зорганізоване життя вступає новий важливий фактор.

Насамперед кілька слів про українсько-американських ветеранів взагалі. Не маючи окремої організації, досі теж не можна було перевести відповідної чисельної статистики, хоча спроб не бракувало. Як іде про саму кількість українських ветеранів Американської Армії її можна б тільки здогадуватись на деякій конкретній базі. Іменно, в Українському Народному Союзі є зареєстрованих 6,000 ветеранів зі загального числа 36,000 старших членів. Отже, приблизно 15 на кожних 100 членів УНС служили в Американській Армії. Якщоб за пересічний відсоток військової служби прийняти навіть не 15, тільки 10, то від загальної кількости приблизно 750,000 американців українського роду біля 75,000 служили в Американській Армії в другій світовій війні, не включаючи тих, що служили в ній під час першої війни. З того можна зробити висновок, що це й буде кількість наших ветеранів. А це сила, якої не можна переочувати не тільки в українсько-американському, але й **взагалі** в американському житті.

Як іде про особистий склад українських ветеранів, це в своїй масі молоді та повні життевої сили й енергії люди. Скаля їхнього соціяльного складу така ж широка, як і цілого суспільства. В Армії українці служили в усіх родах зброї та на всіх можливих становищах і в рангах, до полковника включно (напр. полковник-лейтенант Василь Рибак з Ню Йорку, полк.-лей. Степан Малевич з Вашингтону і т. д.) Велика кількість служила в ранзі капітанів та нижчих ранг. Як іде про характеристику наставлення наших ветеранів, воно таке саме, як і загалу нашої американсько-української молоді, як додати до цього ще всі ці шляхетні прикмети, що їх виробляє в людях найвища служба батьківщині.

Сьогодні майже біля кожної української церкви в Америці приміщені таблиці з довшими і коротшими списками тих українських парохіян, що полягли на полі слави, віддаючи своє життя в обороні своєї американської вітчизни. Їх багато, хоча й тут точної загальної статистики ще не переведено. І власне ці полягли наші герої є найсильнішими аргументами в нашому громадському житті. Вони бо сильніше за всі писані документи роблять цю вільну американську землю нашою землею і нас вільними американцями. Організації Українських Американських Ветеранів припадає велика і заслужена честь говорити і виступати в імені цих своїх полеглих друзів.

Це є те загальне тло, на якому виростає нова центральна американсько - українська організація, Українські Американські Ветерани. Конвенція у Филаделфії була її початком і першим важливим практичним кроком. Організація почала творитися прийнятим демократичним способом, іменно „з низу". Насамперед створено поодинокі пости ветеранів, а опісля відбувся перший з'їзд і вкінці перша конвенція. Спроби організації українських ветеранів Американської Армії сягають своїм початком ще перших років після першої світової війни і в цьому організуванні великі заслуги поклав без сумніву ветеран - сеніор, майор Михайло Дармограй, за що його перша конвенція й відзначила, наділюючи йому титул почесного краєвого командира. Бо й в організації самої конвенції майор Дармограй відіграв головну ролю.

Переданий свого часу в „Свободі" перебіг нарад филаделфійської конвенції та зреферована Конституція організації ветеранів дають теж загальне уявлення про її характер та напрямні. Їх коротко можна означити як громадські і особисті та як американські і українські. Перебіг нарад, висловлювані думки та видвигані аргументи давали під усіма тими оглядами як найкращі надії та свідчили про справді велику зрілість і свідомість наших ветеранів. **Вони створили свою організацію з виразною метою краще служити Америці і успішніше допомогати українській справі;** здобути увагу для українського імені на американській землі і дати свій вклад в загально-українські **змагання**, бути першою сторожею свободи і справедливости під час миру, як вони були їхніми першими оборонцями під час війни. Плекання взаємної дружби, продовжування свого военного побратимства та взаємна допомога — це вже само собою зрозуміле і не менше важливе та корисне.

Сама филаделфійська конвенція Українських Американських Ветеранів, як уже згадано на початку, є тільки першим практичним кроком, і дуже важливим кроком, до краєвої організації українських ветеранів. До її завершення доведеться ще змірятись з неодною перешкодою та перемогти не одну трудність. Ще існує багато всіляких особистих і громадських пересудів, ще не скрізь є належне зрозуміння ваги такої організації, ще багато байдужности. Але усім цим не має потреби зражуватись організаторам. Автім, вони цього й не виявляють. Між ними, крім майора Дармограя, ми вже на конвенції бачили таких енергійних та свідомих, завзятих і чесних діячів, як нововибраний командир Михайло Гинда, Володимир Бакад, Михайло Ґвязда, Василь Рибак, Володимир Цюпа, Михайло Елко та багато-багато інших. Треба вірити, що початого діла вони не залишать та продовжуватимуть його з такою самою енергією і з таким самим завзяттям, з яким боролися на фронті. З другого боку, треба висловити надію, що широкий загал нашого громадянства дасть цим нашим ветеранам всяку можливу тільки піддержку і заохоту в їх організаційній праці. Одне чи друге дотеперішне недотягнення, якщо таке вже хтонебудь хотів би добачувати в організаційній праці наших ветеранів, один чи другий пересуд можна з часом вирівняти, доповнити, чи усунути, але сама ідея організації на найширшій ветерансько - громадській базі повинна стати для нас усіх нашим спільним громадським добром, якого можна тільки збільшувати і ним радіти. Ми віримо, що нова наша центральна організація Українських Американських Ветеранів піде швидким кроком вперед до тої благородної мети, яку собі визначила в своєму статуті. Бо віримо в правду і справу, за яку ці наші ветерани боролися і вмірали на фронтах. З цим і вітаємо їх як зорганізовану силу в нашому громадському житті.

Відверта стратегія

В конгресі приспішують ухвалу закону про допущення скитальників; ухвалюють десять більйонів на озброєння в наступнім буджетовім році, який починається з днем 1. липня 1948; говорять одверто, що американська военна фльота на Середземному морі має на цілі відстрашити напасника та бути готовою до початкової розправи з ним. Додаймо до цього ще такі малі новинки: советський делегат до О. Д., Громико, не виголосив заповідженої промови на обіді Американсько-Російського Інституту в Ню Йорку, пояснюючи, що це може перешкодити мировим змаганям; советський амбасадор до Вашингтону, Панющкін, виїхав домів, кажучи, що має переговорити там наладнання американсько-советського спору в справі довгів за матеріяли, що їх дістали Совети на підставі так званого „Ленд-Лізу" з военних часів.

Вісті з конгресу вказували б на напруження між Советами й Америкою, а „малі новинки" вказують на змагання до миру. Де правда?

Мабуть є вона в обох вістях. З одного боку є дуже велике напруження між обома потугами, а з другого є намагання не допустити, щоб спалахнув вогонь і зачалась стрілянина, тому хочеться злагодити хоч у дечому теперішню війну нервів, чи там холодну війну.

Стюарт Алсоп, синдикований кореспондент більших американських **щоденників**, присилає з Берліну, столиці Німеччини, кореспонденцію, у якій описує тамошне положення та советську стратегію. Він каже, що дійсність така: Якщо б мало прийти до війни, то вона почнеться за Берлін. Росія не може дальше терпіти теперішнього стану, серед якого дві третині Берліну найшлися в руках Америки й Англії, а лише одна третина в руках Росії. Берлін є відгороджений від решти Німеччини рікою Ельбою. Його легко відтяти від заходу і позбавити довозу харчів. Коли б це сталося, тоді Росія проголосила б, що вона буде годувати Берлін своїми засобами. Америка й Англія це знають і ніяк не хочуть дати себе висадити з Берліна. Якщоб Росія відтяла доступ до Берліна якимсь підступом, як от, напр. коли б „припадково" завалився на ріці головний міст до Берліна, тоді Америка мусіла б літаками постачати харчі многолюдному Берлінові, а це майже неможливе, бо занадто коштовне. Тоді могло б прийти до якогось насилля. Тому Росія відкладає цей розрахунок до якогось часу. Стратегія Росії є цілком ясна, невідомий тільки час, коли вона зачне її здійснити. Росія мусить це робити, бо Берлін є головним центром, звідки проміняють впливи Заходу на Советський Схід. Вона мусить взяти Берлін на свій бік залізної заслони і позбутися страшного ворога — Західної цивілізації, яка могла б розсадити советську тюрму народів.

Американські **дипломати** знають, що діється у нутрі Росії. Знають, що вона знаходиться у критичному положенні. Вона пускає блахмана в виді мирових намірів зі свого боку, щоб скинути з себе відповідальність **за вибух** війни. Америка хоче цей блахман виявити світові й жде на відповідну нагоду для цього. Про це пише Рей Кромлі, вашингтонський кореспондент нюйорського щоденника Вол Стріт Джорнал, покликуючися на неназваного по імені інформатора з департаменту стейту. Він твердить, що американський уряд почне навіть переговори з Советами про деякі справи, щоб наглядно виказати перед світом, що Росія не хоче миру. Уряд хоче дійти до своєї цілі спробами переговорів про такі справи: наладнання Ленд-Лізу; плавба на ріці Дунаю; передача Трієсту Італії; випущення американських громадян з Советів — їх там є 350, а Росія твердить, що вони советські піддані; виїзд в Советах уроджених жінок американських дипломатів разом з своїми чоловіками закордон Росії і т. п.

Америка має готовий плян поведінки: Як лише Росія не схоче поважно говорити про одну зі згаданих справ, тоді Америка це проголосить, щоб усі знали, про що йде. Щоб інші країни не мали підозріння, що Америка робить щось на шкоду заприязнених держав, вона запросить на наради в цій справі представників інших країн, якщо вони мають в цім інтерес. Так напр., справа плавби на Дунаю відноситься до яких 10 держав і тому їх представники повинні бути приявні на таких нарадах. Це будуть спокійні наради мирного характеру.

Коли б так Росія справді показала, що їй залежить на наладнанні оцих малих справ, тоді можна буде приступити до великих, як от миру з Астрією, Німеччиною та Кореєю, а на кінці прийшла б головна справа, а це справа експанзії Росії. Коли б дійшло до переговорів над великими справами, то це вже вказувало б бодай на якусь серіозність у змаганні Росії до миру.

Та щоб не було, Америка ніяк не зійде зі свого становища, на якому тепер стоїть, себто не буде уступати Росії й не буде пробувати її загоджувати, як це було в минулому. Теж буде видавати відповідні комунікати в цих справах для відома всього населення.

Хто вчитується у ці пляни політичної стратегії, мусить дивуватись, як може газета оприлюднювати наміри уряду зглядом політичного противника, якого, як подає кореспондент, уряд хоче заскочити „несподівано" і просто „пришпилити"?

Коли оця стратегія є відповіддю на стратегію Советів у Берліні, як це подає Алсоп, то виглядало б, що советська стратегія це ультимат для західних держав, а американська одверта стратегія є хіба відповідю на цей ультимат. Коли б одну й другу справу взяти поважно, то можна би прийти до висновку, що Росія вже цілком розкладається і неспосібна до справжньої війни, або вже рішилася на стріляну війну, з якої нема відвороту. Тому і не диво, що Америка мусить бути готова кожної хвилини на всі можливості.

ПЕТРО МІРЧУК.

КОЛИ ГОРЯТЬ ЛІСИ

Оповідання з недавнього минулого.

15)

— Чи не краще було б нам висмикнутися з цього положення і зайти німців щераз з іншої сторони — підсунув Гуцулові думку Дмитро.

— Тактично воно б було добре. Однак нам не можна залишати цього терену, бо в Липі розбудували ми збройневі вартости і кидати їх тепер на поталу німецьких частин не можна. Вони мають для нас надто велике значення і ми мусимо ними дорожити. В додатку, треба б тоді перенести нам якнайшвидше відділи радисток, мед-сестер, радистів та юнаків, разом около чверть тисячки неозброєних і небоєздатних людей, що могли б легко попасти в паніку і викликати непотрібно замішання в наших рядах. Маю надію, що нам вдасться таки змусити німців до відступу. Між німцями, як виходить зі звідомлень, боєвий дух замітно опав. Грізним для нас є тільки ота частина наших позицій від сторони Долини, де наступає нова дивізія. Та я виберуся зараз туди особисто, і розгляну на місці положення. А тим часом, швидше до шпиталю.

Залишивши в штабі службового, Гуцул подався в товаристві Дмитра зі Слободи Болехівської до шпиталя. Віддаль була невелика і вони скоро були на місці. Начальник шпиталя був спокійний. Але в очах Тані, що вибігла їм на зустріч, та інших мед-сестер помітно було нервове напруження і поденервування. Чуючи часті вистріли, вони припускали, що найповажніша частина бою ще перед ними.

— Як почуваємось? — усміхнувся до них Гуцул.

— У нас все в порядку — відказала Таня. — І ранені спокійні.

— Бо й зовсім нема чого непокоїтися. Німцям ми дали вже трохи школи, та й ще дамо, — сказав весело Гуцул. — Звичайно, ми не можемо розвинутися у фронтальну позицію і боронити за всяку ціну кожнього нашого становища. Наша тактика вимагає потрібних маневрів. Бо тоді ми можемо без найменших жертв нанести ворогові дуже болючі удари так, як це й зроблено позавчора на Лопаті.

Обличчя Тані випогодилося.

— Бачу по вас — сказала вона — що положення й справді не грізне. А то я вже боялася дещо за хворих.

Гуцул дещо задумався.

— Коли ми пра хворих — сказав він по хвилі — то їх і справді варта б було перенести в безпечніше місце; пункт, де находиться шпиталь, надто замітний для боєвих операцій. Німці можуть сподіватися, що там приміетилися якісь наші спец-частини і можуть його обстрілювати. А зіхер є завжди зіхер.

Гуцул навмисне говорив це голосно, щоб його чули теж інші. Він крадьком споглядав на годинник, бо згідно з донесенням селян, що підслухували розмови і накази німецької команди, наступ мав початися після девятої години. Значить, до девятої мусіла бути закінчена евакуація.

— Про спокій і безпеку хворих треба дбати особливо — зауважив знову Гуцул. — Мені треба буде зараз відіхати, а я хотів би бути особисто при перевезенні шпиталя. Тому прошу зараз же приступити до евакуації.

Обслуга кинулася виконувати наказ. Гуцул, а за ним і Дмитро, увихалися, заглядаючи у кожний куток, щоб безжурними замітками та гумором піддержати на дусі всіх при евакуації і не дати їм додуматися, що небезпека над їхніми головами.

Задум удався їм вповні. Шпиталь перетранспортовано швидко на села Липу, Лужки і Слободу. Селяни поставилися дуже прихильно до поручень повстанців і з власної ініціятиви увихалися, доставляючи потрібну скількість фір та підвод. Хворих перетранспортовано з повною обережністю. Їх приміщено на вигідно застелених сіном возах, кожного зосібна і розміщено по селянських хатах. В девятій годині приміщення, де лежали досі хворі, були вже зовсім пусті. Повертаючися, Гуцул одержав звідомлення, що й старшинська школа закінчила вже вповні евакуацію та що остання чота відійшла саме на верхи Яворники.

В службового, що залишився був на командному пункті, довідався Гуцул про ще одну неподівану поміч повстанцям. Побіч наладнання розвідочної сітки, завдяки селянинові артилеристові в Мізуні, наладнано теж звязок зі Солотвиною Мізунською. Почин і тут вийшов від самих селян. Саме в лісничого у Солотвині розмістився німецький штаб. Дівчата лісничого знали німецьку мову. Вони уважно підслухували все, що говорилося в штабі і точно що години пересилали якнайдокладніше звідомлення до команди УПА.

(Дальше буде).

Праця З. У. А. Д. Комітету

В попередніх трьох статтях обговорили ми акцію матеріяльної допомоги для українських скитальців в Німеччині та Австрії. Допомога в харчах українським скитальцям, що живуть по таборах — справа великої ваги і їй ЗУАДК присвячував багато своєї уваги.

Проте Злучений Український Американський Допомоговий Комітет не уважає, що його праця повинна б обмежитися виключно до матеріяльної допомоги. Однією з найважливіших проблем, це проблема переселення. Переселенчим справам ЗУАДК присвячує під сучасну пору найбільше своєї уваги. Цим справам присвячує також багато уваги і Европейське Представництво ЗУАДК, що тісно співпрацює з Переселенчими Організаціями Скитальців.

Співпраця ЗУАДК з іншими організаціями.

Створення Европейського Представництва ЗУАДК треба вважати важливим здобутком американських українців і великою користю для української еміграції в Европі. За допомогою Европейського Представництва ЗУАДК має доступ до всіх організацій, що займаються еміграційними справами. Якщо йде про еміграцію до Злучених Держав, то ЗУАДК, зокрема його Европейське Представництво тісно співпрацює з Католицьким Комітетом (НСВС) та Християнською Організацією (ЧВС). Співпраця з цими організаціями проявляється перш усього у тому, що представник ЗУАДК полагоджує з представниками цих обох найважливіших організацій справи зв'язані з видаванням корпоративних афідевітів.

Крім того, представництво ЗУАДК урґує в консулятах, якщо прохання про одержання візи петентам відкинене, або якщо їхні прохання довго не йдуть під розгляд. Згідно із статистикою, успіхи цієї співпраці та інтервенції є доволі значні.

ЗУАДК і ЦПУЕ.

На відтинку переселенчім Европейське Представництво ЗУАДК співпрацює тісно з Центральним Представництвом Української Еміграції, зокрема з Головною Українською Переселенчою Радою. Центральні Українські Еміграційні Організації уважають існування Европейського Представництва ЗУАДК одним з наших найбільших осягів та з своєї черги тісно співпрацюють з ЗУАДК, а Головна Переселенча Рада має навіть своє бюро в приміщенні ЗУАДК. Співпраця з ЦПУЕ та з ГУПР проявляється в плянуванні щодо ев. майбутньої масової еміграції до Злучених Держав.

Недавно появилася в українській еміграційній пресі стаття голови Головної Переселенчої Ради, д-ра Р. Глинки, що її передрукувала „Свобода". Стаття ця має наголовок „Доможіть нам переселитись" і обговорює справи зв'язані з масовою еміграцією до Злучених Держав та інших країн. На цю статтю звертаємо спеціяльну увагу нашого громадянства.

Можливості еміграції.

Не треба спеціяльно підкреслювати, що українські скитальці раді б якнайшвидше вирватись з таборів і переселившись до будь-якої країни почати нормальне життя. Харчова та загальна матеріяльна ситуація українських скитальців погіршується з кожним днем. До того українські скитальці переживають сильну психічну напругу, що викликана непевною ситуацією в Европі.

Але великих можливостей масової еміграції в заморські країни властиво нема. Доволі значна кількість українських скитальців, головно молоді, виїхала на працю до копалень вугілля в Бельгії, частина до Англії. Найбільше надії покладають українські скитальці на можливість, що виплине з ев. ухвалення американським конгресом закону про допущення Ді Пі-с до Злучених Держав. Крім того, український Комітет в Аргентині пересилав через ЗУАДК понад 20,000 дозволів на візи до Аргентини. Евентуальна масова еміграція до Злучених Держав і Аргентини — це центральні вихідні точки сучасної праці ЗУАДК на відтинку переселення.

Потреби ЗУАДК.

Коли добре вдуматись в теперішню ситуацію, легко прийти до переконання, які великі завдання мусить виконати ЗУАДК. Український Комітет в Аргентині звернувся до ЗУАДК з проханням відкрити в Аргентині Переселенчий Осередок та закупити там власний будинок. Від ЗУАДК вимагають українці в Аргентині також і матеріяльної допомоги, якої аргентинські українці не всилі зібрати.

Конечність закуплення будинку і матеріяльної допомоги мотивують аргентинські українці тим, що аргентинський уряд вимагає запоруки, щоб новоприбулі еміґранти були забезпечені на початок не тільки приміщенням, але і працею.

Попри те, в зв'язку з можливістю ухвалення закону про масову еміграцію до Злучених Держав, існує потреба поширити еміграційними фахівцями персонал Европейського Представництва ЗУАДК, вдержати і розбудувати Переселенчий Осередок в Ню Йорку і створити такі Переселенчі Осередки в інших місцевостях.

У випадку ухвалення американським конгресом закону про масову еміграцію до Америки, ЗУАДК мусить розпоряджати не тільки великими фондами, але і відповідним статистичним матеріялом, з якого буде наглядно видно, скільки місця зарезервовано для нових імігрантів і де вони можуть знайти працю.

Голос за громадянством.

Американці українського походження одержали недавно анкетні листки, які вони повинні були виповнити та на них зголосити охоту прийняти до себе нових імігрантів і повідомити ЗУАДК про можливості праці для них. Таких блянкетів розіслав ЗУАДК більше як 50,000. Тепер голос за громадянством. Ці блянкети слід негайно виповнити і переслати до Централі ЗУАДК. Без статистичного матеріялу і цих блянкетів в руках, ЗУАДК матиме зв'язані руки і ніякої акції чи допомоги в переселенчих справах перевести не зможе. Доконче треба, щоб акцію виповнювання та висилки блянкетів зайнялося все американське громадянство українського походження і щоб до цієї акції активно включилися новоприбулі імігранти.

Крім того все американське громадянство українського походження повинно збільшити свою жертвенність на цілі ЗУАДК, бо без матеріяльної основи ніяка акція, ані харчева, ані допомога в переселенні не можлива. Американське громадянство, що вже виявило досі стільки жертвенности, напевно підтримає і тепер превважливу працю ЗУАДК і сплатить якнайбільше датків на ці цілі: а) матеріяльної допомоги українським скитальцям, б) допомоги в переселенні.

Всі датки прохаємо слати на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
P. O. Box 1661, Philadelphia 5, Pa.

З життя громад і організацій

НЮ ЙОРК, Н. Й.

З Українського Відділу Амер. Черв. Хреста в Ню Йорку.

Заходами Українського Відділу Амер. Червоного Хреста в Ню Йорку відбувся в неділю 11-го квітня в церкві Св. Юрія традиційний молебень з нагоди закінчення цілорічної праці для Амер. Черв. Хреста і за здоровля тих працівників, що безкорисно вкладають свій труд, час і грошеві жертви для цеї гуманітарної установи. В церкві було повно запрошених гостей, між якими яскраво відріжнявся біло-сніжний стрій членкинь цього Відділу, на чолі зі своїми урядницями та трьома представницями Головної Квартири Амер. Черв. Хреста, в голубих одностроях, яким, як вони пізніше висловились, дуже подобалась американкам наша церква, розмальована в українському стилю, як і наші прегарні обрядові пісні.

Після молебня зійшлися гості і члени до гарно вдекорованого і чистенького локалю при 423 іст 9-тій вулиці, де вже були приготовані столи з різними перекусками. По коротким, щирім привитанні гостей предсідницею Відділу, панею К. Джорджія, о. ігумен Орест поблагословив божі дари і вікрив цю товариську гостину молитвою. Товстмастер, гром. В. Хоміцький, попросив присутних не „гордіти чим хата багата". Приємно було дивитись, як представниці Головної Квартири Амер. Черв. Хреста смакували українські голубці, домашно печений хліб та інші потрави. Навіть просили наших господинь дати їм пояснення, як ці речі приготовляється.

Слід зазначити, що між гостями були представники українських організацій, а також кількоро з бувших наших скитальців. Дуже приємне враження на всіх присутних робило те, коли кожну промову гостей і членів переказував по англійськи о. Ігумен Орест, бо з них урядниці Амер. Черв. Хреста довідались більше про долю українського народу на його рідних землях і про тих, що проти власної волі опинились на скитальщині. Довідались, хто сьогодні над українським народом панує, за що і як він бореться, про можливість помочі Америки з запомогою Амер. Черв. Хреста тій частині українського народа та воякам У. П. А., що є тепер в американській зоні в Европі. По висловах тих американок було ясно, що вони українську справу добре зрозуміли і ставляться до неї на сто відсотків прихильно.

Зворушуючим до сліз моментом цеї гостини була „церемонія" вручування представницями Гол. Кв. Черв. Хреста спеціяльних відзнак найбільше заслуженим членкиням за їх цілорічну безкорисну працю для цеї установи. Бо дивитись і слухати, як предсідниця викликає по імени кожну свою членкиню, а є ними переважно старші віком наші господині, матері а то й бабусі, проголошування заслуг кожної та число годин безкорисної праці для Амер. Черв. Хреста, ґратуляції кожній зі сторони американських представниць, з вкінці вручування заслужених відзнак та сердечне стискання рук, це все мимоволі витискає сльози з очей.

З приладного звіту предсідниці, яка є душею цього Товариства від початку його існування, ми довідались, що цей Відділ працює для Амер. Черв. Хреста вже восьмий рік, що в часі війни було дуже багато праці так, що членкині працювали в день і в ночі, а навіть брали деякі речі домів і там їх викінчували. Після війни та праця постійно зменшувалась. За минулий рік, виготовили членкині цього Відділу 940 штук різного убрання для Американського Черв. Хреста, призначеного для бідних людей і сиріт замором. На виготовлення цих річей, членкині посвятили 3,203 годин свого часу. Коли б за кожну годину треба було заплатити бодай по 75 ц., то це зробило б суму $2,402 дол. і 25 ц. Дальше заявила предсідниця, що найбільше свого часу на працю для Амер. Черв. Хреста посвятила найстарша віком членкиня пані Гелен Князька.

Крім фізичної праці, Український Відділ бере активну участь в кожнорічній кампанії за фондами для Амер. Черв. Хреста. Остання збірка Укр. Відділу є найменшою, бо лише $116.16. Причина є та, що старшим жінкам затяжко ходити по колекті. До такої праці потрібно молодих дівчат та жінок. При кінці свого звіту, предсідниця подала до відома, що Амер. Черв. Хрест запросив Український Відділ вислати своїх делегаток на Другу Головну Крайову конвенцію, що відбудеться цього літа в Сан Франсиско.

В додатковім своїм слові предсідниця заявила, що для помочі виключно українським жертвам війни, як тим, що на скитальщині так і тим, що помало до нас приїжджають, засновано з тих самих членів та заінкорпоровано в ньюйорськім стейті Українське Гуманітарне Товариство, яке за два роки свого існування вислало на скитальщину кілька сот пакунків з харчами, одежою, цигаретками, шкільними приборами та медикаментами. Гуманітарна праця дальше продовжується. Тими днями навіть вислано двом родинам афідевіти заходами „обидвох" Товариств. Часто йде предсідниця з кількома своїми членкинями на кораблі, що привозять наших людей до ньюйорських портів і там помагають їм при висіданні на вільну американську землю. Теж помагається новоприбуваючим у вишукуванні для них помешкань і праці, й інформується їх про українське життя в Америці, а зокрема в Ню Йорку.

Очевидна річ, що така праця потягає за собою не малі видатки. Отже в тій цілі Гуманітарне Товариство уряджує різні підприємства, переводить збірки між добрими людьми, а навіть висилає своїх молодших та здоровших членкинь до наших бизнесменів і приватних людей по колекті харчів, одежі та грошевих жертв. Досі не тільки ніхто з наших бизнесменів і приватних людей не відмовив своєї пожертви на цю гуманітарну поміч, але й чужинці радо дають, коли як слід пояснити їм ціль цеї помочі. При згадці про жертви присутні гості від себе зложили кількадесять долярів на оплату пакунків на скитальщину.

По вичерпанні важніших справ розвелась товариська гутірка, яка протяглась до пізної ночі. Закінчуючи свій допис, згадаю ще й про те, що хоч як гарно і приємно бути гостем на таких „церемоніях", одначе на душі і серцю робиться сумно і болюче, коли при такій незвичайно гарній та корисній гуманітарній праці, яку виконують люди майже на склоні свого життя, нема нікого з нашої молодшої генерації. го з нашої молодшої генерації. Матись! **Гість.**

ДІТРОЙТ, МИШ.

Культурний Вечір.

Заходом Філії Союзу Українок Америки влаштовано в дні 4 травня ц.р. в Українським Національнім Домі на Вестсайд „Культурний Вечір", присвячений визначним українським жінкам княжої доби. Недавно прибувша зі скитальщини п-ні Слівінська дала дуже інтересний і повчаючий виклад, якого присутні слухали з найбільшою увагою. Перед нами пересувались постаті великих жінок, що були при кермі української держави в важких часах, вивязуючись зі свого завдання якнайкраще.

Треба занзначити, що якраз таких відчитів нам треба якнайбільше теж і в Дітройті, а також і по інших громадах, які повинні тепер користати з цього, що маємо таких знаменитих докладчиків.

Цим Культурним Вечором проводила п-ні Козаченко, голова Філії СУА. Коротку промову виголосила місто-голова, п-ні Сена. Говорив теж п. П. Крупка, розповідаючи цікаво про весілля Анни, дочки Ярослава, з французьким королем.

Усі ті спогади нагадували нам велич Української Держави.

При кінці говорила ще п-ні Біловус, взиваючи до збірки на політичну працю Українського Конгресового Комітету, який якраз тепер проголосив кампанію збірки 50 тисяч долярів, потрібних на дальшу працю. Зібрано $25.

Вечір, що пройшов в добрім успіхом, закінчено відспіванням „Ще не вмерла Україна".

За уряд Філії СУА: І. Козаченко, голова, А. Н. Біловус, секретарка, Р. Стисловська, касієрка.

ТРІЮМФ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В НЮ ЙОРКУ

(Докінчення зі стор 1-шої)

Імпрезу влаштував, як згадано, Комітет Української Молоді Митрополітальної Округи Ню Йорк і Ню Джерзі, головою якого є Еміль Гузар. Для підготовки і виконання імпрези був створений окремий фестивальний Комітет, в склад якого входили: Ольга Дмитрів — голова, Володимир Бакад — заст. голови, Степан Марусевич — дириґент, Іван Фліс — керівник танців, Стефанія К. Ригель — пропаганда і Анна Міц — як її помічниця. В цілій імпрезі взяло активну участь біля 80 осіб. Строї і характеризація були ділом Теодора Бражника та його дружини. Дорадниками в імпрезі були композитор Михайло Гайворонський, а технічним дорадником — Татяна Кошець. Загальними порадами в потребі служила теж редакція „Свободи" і „Юкрейніен Віклі". Головна заслуга у підготові та виконанні цеї великої і оригінальної імпрези припадає Фестивальному Комітетові, з його головою, Ольгою Дмитрів, якій на закінчення Свята вручено китицю цвітів та яка була головним аранжером теж минулорічного Фестивалю Української Молоді, а дальше дириґентові Хору, Степанові Марусевичові, та без сумніву всім поодиноким виконавцям імпрези, що доложили так багато зусиль та виявили так багато зрозуміння і відчули таку велику потребу українського культурного прояву. Їх пірвічний труд, якому віддано не тільки багато часу та зречення приналежних „гуд таймів" і засуженого після праці відпочинку, але й особистих коштів, не був даремний і вчорашнє Свято було справжнім тріюмфом американсько-української молоді. Залишаючи фахову оцінку імпрези на інший час, хочеться підкреслити, що вона своїми розмірами, оригінальністю, підготовкою і виконанням може вважатися своєрідним переломом в нашій того роду громадській роботі і без сумніву не залишиться без впливу на дальший розвиток в тому напрямку. Головне в тому, що імпрезу — поминаючи саму програму — підготовано з незвичайною дбайливістю і солідністю до найменших подробиць, що в ній взяв участь великий гурт людей і найважливіше, що ці люди — це наша американсько-українська молодь, на тему якої вже нераз звертались всілякі докори. Звичайно, одна, чи друга імпреза ще не є все, але це що зроблено для влаштування вчорашньої імпрези дає надію і переконує, що відповідною ініціятивою, неполегливою працею та солідністю можна добитись неаби яких успіхів та що всі ці передумови має наша молодь. Її вчорашній успіх був цілком заслужений і є всі причини сподіватись, що за ним прийдуть подібні і ще більші успіхи на славу цієї ж молоді та цілої нашої американсько-української громади. Треба додати, що у виконанні імпрези, разом з місцевою молоддю, брали участь теж поодинокі особи з нової української іміграції (Крук, Білик, Баранецький, Сопівник та інші).

Приявних на залі було біля 1,500 осіб, що з черги є своєрідним переломом в українському житті цеї метрополії, де в останніх роках українські імпрези, звичайно, світили пусткою. З другого боку, це доказує, що наш загал інтересується своєю молоддю та починає набирати до неї і до її виступів щораз більше заслуженого довір'я. Між приявними були теж американці та багато гостей з дооколичних, а деякі і з дальших місцевостей. Імпрезу закінчено національним гимном.

ТАЄМНИЦЯ ПОЛКОВНИКА ТАСОЄВА.

Лондон, 7 червня. — На сторінках світової преси знову появилися звідомлення про совєтського полк. Тасоєва, що згідно з британськими офіціяльними повідомленнями втік в дні 6-го травня в Гамбурґу до британців та який опісля в дні 20 травня знову опинився в руках большевиків. Совєтська агенція ТАСС тепер твердить, мовляв Тасоєв був схоплений британською розвідкою, що била його та домагалася поборювання совєтського режиму.

Британці, натомість, дальше офіціяльно заявляють, що Тасоєв перебіг до них і опісля його завернено до Совєтів. Британці не вияснюють, чому вони відмовили Тасоєву права азилю, але здогадуються, що він міг бути совєтським шпигуном, який „втікав" з доручення своїх властей.

КОЛУМБІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВІДКРИВАЄ ЕВРОПЕЙСЬКІ КУРСИ.

Ню Йорк. — Корпорація Карнеґі дарувала Колумбійському університетові $150,000 на негайне відкриття Інституту Европейських Студій, як це оприлюднив тимчасовий президент університету д-р Френк Факентал. Директор Інституту буде Ґрейсон Кірк. Виклади почнуться у вересні б.р.

ПРОТОКОЛ

З нарад річного засідання головного уряду У. Н. Союзу, що відбулось в днях 22-го до 26-го березня 1948 року, в Домі У. Н. Союзу під ч. 81-83 Ґренд Стріт, Джерзі Сиїі, Н. Дж.
(Продовження).

12)

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО Д. ШМАҐАЛИ.

Високоповажані Головні Урядники У.Н.Союзу!

Щодо моєї праці в році 1947, то нема нічого надзвичайного до звітування, бо в Клівленді й околиці панував порядок по відділах У.Н.Союзу, а тому і не було потреби полагоджувати якінебудь непорозуміння між членами чи відділами. Упродовж року мав я припоручення від головного касієра, провірити справу виплати посмертного по бл. п. В. Венця, з від. 364. Цю справу провірив я в присутности секретаря і касієра відділу, а що головний касієр п. Слободян був якраз тоді в Клівленді, то я передав йому звіт з полагоди цеї справи.

Щодо ухвали й заклику головного уряду — щоб збільшити Союз до 50.000 — я робив усі можливі старання, щоб самому дістати нових членів, а теж помогти відділовим секретарям в цій праці, коли вони мене про таку поміч питали.

Довідавшись, що головний касієр У.Н.Союзу поїде до Шікаґо, я з цеї нагоди запросив його до Клівленду на організаційні збори, котрі відбулися 17. жовтня. Збори були репрезентовані урядниками і поважним числом членів з 13 відділів з Клівленду й околиці. На зборах була теж головна радна, панна Зепко. Присутні вислухали бесідників українською і англійською мовами, а опісля запитували в різних організаційних справах, та діставали задовільні відповіді

Одначе мушу піднести, що число нових членів, котре було призначене на кожний відділ в теперішній кампанії, ще досі не виконане як слід, але я вірю, що в Клівленді й околиці відділові урядники і членство ще таки надроблять те, що досі не було зроблене. Інакше й не може бути, бо знаю, що їм всім лежить на серці добро У.Н.Союзу.

Вкінці згадаю, що я брав теж участь в праці в загальних українських народніх справах, та при кожній нагоді дбав про поширення доброго імени У.Н.Союзу.

ЗВІТ ГОЛОВНОЇ РАДНОЇ ОЛЕНИ ШТОГРИН.

Хвальна Екзекутиво і Головні Радні!

Моя праця для У.Н.Союзу за минулий рік сходить до наступних підсумків:

16. лютого 1947 р., я була на зборах филаделфійських відділів, скликаних для провірення вислідів праці п. Маланчука у Филаделфії й участь в ній відділових урядників.

1. березня була приявна на річних зборах відділу 239. Також була на приняттю відділу 45 для вшанування заслуженого члена-касієра.

28. вересня брала участь у зборах филаделфійських відділів, які скликав п. Слободян на моє прохання, де обговорено способи переведення кампанії в цілі осягнення квоти назначеної відділам. Як показалось пізнійше, то деякі відділи, а радше урядники виконали свої квоти, а навіть перейшли, але є кілька відділів, які не проявили ніякого поступу. Їх урядники постійно не приходять на збори, коли їх повідомляється. На поручення зборів я переписувалась з гол. канцелярією в справі ведення кампанії.

Я завважала, що, щоби якусь справу посунути вперед, треба часто про неї пригадувати, а тому я при кожній нагоді розпитувала відділових урядників про стан відділів, їх проблеми і поступ у приєднуванні нових членів. Є певні проблеми і справи, які, думаю, прийдуть на порядок нарад, а які являються перешкодою у організуванню членів у кождого урядника.

ЗВІТ ГОЛОВНОГО РАДНОГО П. КУЧМИ.

Поважаний Пане Предсіднику,
Шановні Урядниці й Урядники У.Н.Союзу!

По річнім засіданні 1947 року, розїзджались ми домів з важним завданням, саме, повести таку кампанію за членство, щоб збільшити ряди У.Н.Союзу до 50,000 членів.

Щоб обзнайомити відділових урядників моєї околиці з цею постановою, я вже в місяці квітні 1947 року скликав збори комітету відділів У.Н.Союзу, і ці урядники, що були присутні на зборах, приняли цю ідею головного уряду У.Н.Союзу теж за свою, та обіцяли працювати для її здійснення.

Зараз по цих зборах, урядники деяких відділів почали підготовчу працю, так що як прийшов місяць серпень й їх відділи дістали призначену квоту для зорганізування, то вони мали тоді вже підроблене поле до праці. Вислід цеї кампанії в місті Ню Йорку й околиці був з кінцем січня 1948 року такий: Отже Окружні відділи міста Ню Йорку, що досі виказали відповідну працю, отримали призначену квоту, 315 членів, а вже до кінця січня 1948 року дали Союзові 242 члени. Тимсамим цим відділам бракує ще до закінчення своїх завдань 73 члени. Та крім згаданих активних відділів, є ще 7 відділів, які досі не взяли ніякої участи в кампанії, і якби вони остались надалі мертвими, тоді на активні відділи спаде ще й додатковий тягар цих сімох відділів, що ще не почали праці, а тому їх квота остається ще не виконаною. Я думаю, що ці, що завжди працюють, не злякаються і цих додаткових завдань, бо цим вони тільки підносять силу своїх відділів до ще більших вершин. Приємно мені заявити теж і те, що в Ню Йорку, в цій кампанії не грало ролі, чи якийсь відділ є більший, чи менший, а тільки важним тут було, чи є охота до праці. От, наприклад, з менших відділів, від. 435, зорганізував свою квоту, та ще й перевищив, а від 455 виповнив свою квоту на чотири рази більше. Та коли згадаю про два найбільші відділи в Ню Йорку, а це 204 і 361, то ці два відділи мали призначену квоту 158 членів, а зорганізували вже до кінця січня 1948 року 131 членів, отже бракує до виповнення квоти всього 27 членів. Та з кінцем березня, значить, місяця, в котрому відбуваємо ці річні збори, ці два відділи певно викінчуть свою працю щодо заповнення квоти.

У відділі 361, є кількох урядників і членів, про котрих мені приємно згадати, а котрі щиро причинились до збільшення свого відділу та виконання завдань ревного Союзовця. Ними є: Іван Галичин, який приєднав в цій кампанії вже 30 членів; я теж зорганізував 30 членів, а дальше Мартин Мелетич, Стефан Левко, предсідник В. Павлів та ще деякі члени вшанували теж цю кампанію, приєднуючи до відділу по кілька членів. Секретар відділу 204, Микола Близнак, хоча мав нещасний випадок і був ушкоджений тілесно, заявив, що вже зорганізовано 60 членів в цій кампанії, та що можна дістати ще в місті Ню Йорку багато членів, як би тільки було більше сил до праці.

Я скликав в місяці листопаді 1947 року загальні збори всіх місцевих відділів, і на них обговорено Союзові справи. На цих зборах був присутній гол. секретар Д. Галичин, який власне реферував ці справи. Обговорено теж потребу організатора для міста Ню Йорку, бо дотеперішні заходи в цій справі не були успішні.

Я старався виконати свої обовязки совісно, та ніколи не відмовлявся послужити порадою, чи моєю присутністю, коли тільки до цього заходила потреба. Я брав участь теж у всяких народніх справах, які так тісно получені з працею У. Н. Союзу. Закінчую свій звіт з побажанням досягнути більших організаційних успіхів у біжучому році.

ЗВІТ Д-РА Л. МИШУГИ ВІД РЕДАКЦІЇ „СВОБОДИ".

Як кожного року, так і цього, приходиться Вам, головні урядниці і урядники У. Н. Союзу провірювати не тільки організаційні, господарські та фінансові справи У. Н. Союзу, але теж адміністрацію „Свободи", а далі політичний напрям та редагування свого офіційного органу. Як самі добре знаєте, живемо далі в дуже напружених часах. Міжнародні конфлікти втягають нашу країну раз-у-раз в дуже складне положення. Виринають щораз нові проблеми, про які часопис мусить писати і займати певне становище. До цього треба ще додати трагічне положення українського народу в Европі та ці трудні питання, які виринають у звязку з новою українською еміграцією в Европі й ратуванням її життя та допомогою визвольній боротьбі. Про це все писалося в Свободі.

Як знаємо, загально приймають, що це, що пище Свобода, є висловом американських українців. Це тому, що загал знає, що світогляд Свободи є постійно під контролею представників нашого загалу, зокрема тих десятків тисяч американських українців, які є членами У. Н. Союзу. Це, природно, кладе на головних урядників У. Н. Союзу особливий громадський обовязок добре провірювати кожного року дух та ідеологію часопису.

При редагуванні й видаванні Свободи ми держалися теж і в минулому році тих засад і ідеалів, які були душею та серцем У. Н. Союзу та Свободи вже понад 50 років. Наш світогляд, як відомо, демократичний; наші ідеали — американські, з тим, що тісно лучимо їх з нашим українським походженням, з українською культурою та з визвольними змаганнями українського народу. Не зважаючи на трудноці, ми таки наш часопис в останньому році під багатьома оглядами поліпшили, як щодо її зовнішнього вигляду, так і щодо якости та різнородности його змісту. Через ті зміни Свобода містить тепер навіть куди більше матеріялу, ніж бувало.

Як мати на увазі чисто американські справи, то не думаємо, щоб в минулому році зайшло щось таке, що вимагало б окремого вияснення. Новий робітничий закон Тефта-Гартлія ще давав би найбільше матеріялу до обговорення, але, як самі завважуєте, навіть та акція притихла, бо наразі пробують обидві сторони судовими дорогами пізнати, як далеко сягає сила цього закона. Теж і робітництво відчуває, що ціла країна находиться в напруженому становищі через советські агресії, тому і не кладеться дуже сильного натиску на домашні справи, коли Америці приходиться зброїти малощо не на воєнний лад. Сам президент держави вважав перед кількома днями конечно потрібним зявитись в конгресі й заговорити до американського народу про критичну ситуацію у світі, спричинену агресіями Советів, безпосередними чи посередними, як от в Чехословаччині. Для нас — а говоримо про Свободу — ці речі не нові, бо якраз про них пишеться сливе чи не в кожному числі газети. Та добре, що правду про советський терор зачинають бачити в Білому Домі й конгресі в повній наготі, бо це перший крок до цього, щоб знайти зараду на московський імперіялізм, кремлівський терор і комуністичну проказу.

Тут дозволю собі звернути увагу на один уступ з останнього послання президента Трумана до конгресу. Це той, у якому президент підкреслив, що в цьому критичному часі, який переживає цілий світ, коли не тільки загрожена свобода в Европі, але й в Америці, та коли очі всіх звернені на Америку, не може бути мови про якесь розбиття нації, про якусь партійну боротьбу. Усі ми, казав президент, мусимо бути обєднані духом і ціллями, до яких змагаємо.

Це відноситься і до нас як американців, коли іде про чисто американські цілі й завдання. Воно теж повинно промовити до нас як українців, які хочуть помагати визвольним змаганням українського народу. Думаємо, що ми в Свободі поступали в минулому році в дусі послання і заклику президента та думаємо далі так поступати. Тим хочемо відповісти на те, чому ми і минулого року не відповідали на різні наклепи на Свободу та У. Н. Союз. Ми виходили з цього заложення, що ті, що відверто чи замасковано пускають про нас різні брехні, може таки прийдуть до розуму. Знов з другого боку ми не бажали відвертати пустими полеміками уваги загалу від важніших справ, як от від жертвенности на ратування українських скитальців чи оборони української справи, чи роздумування над поглибленням такого нашого американсько-українського осягу, яким безсумнівно була Українська Панамериканська Конференція, якої завданням є тепер підготовити грунт під Всеукраїнський Національний Зїзд.

В такому дусі ми багато писали в минулому році про консолідацію українського життя на американській землі, особливо в звязку з допомогою визвольним змаганням українського народу в Европі та ратуванням нової української еміграції, жертви сталінсько-гітлерівського терору. Ми далі намагались статтями і голосами читачів причинитись до глибшого злиття американських українців з ново прибуваючими українцями зо скитальщини.

(Дальше буде).

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ДИВА, ЩО ЇХ ТУТ СРІЧАЄ НОВИЙ ІМІГРАНТ.

Вимріяний скитальниками заморський рай робить дивне враження на них, коли вони прибувають до країни повної волі. В Европі, навіть і під американською окупацією, аж роїться від комуністичних агітаторів, яких дійсне завдання є поширювання духового терору серед втікачів зпід Советів та інших ді-пістів. Навіть одною з головних причин, чому українські еміграпти в Европі хочуть дістатися в Америку, є якраз бажання, щоб як найдальше втечи від большевицької дурійки.

Коли ж новий іміґрант прибуде до Америки, то вже після кількох годин може завважати, що тут теж діє большевицька рука, лише на ще більші розміри. Тут большевицькі газети, тут і фільми, тут і віча, наради та різні комуністичні кампанії. Нова людина мимохіть почувається пригніченою. Щось наче сонні примари тяготіють над душею звільненого з большевицьких фізичних пут европейського еміграпта.

Найбільше обурює нас неправда, яка кричить до неба за помсту! Подумайте лише, мої земляки: Ми, що перейшли большевицьке пекло на землі, бачимо, як тут в Америці таки наші люди даються легкодушно втягати в большевицький заговір проти Америки і проти нашого власного народу. Брехня на брехні їде і брехнею поганяє, бо ж поневолення Української Церкви представляють у нас у Канаді на фільмі як сталінську благодать для „визволення вірних".

Розумію, що в демократії свобода, але щоб можна баламутити країну аж такою брехнею, то мені на саму згадку про це аж моторошно робиться. Нераз думаю, що треба хіба ждати часу, аж прийде на злочинців кара збоку якоїсь всесвітної сили, яка спалить оту погань сірчаним огнем, в якім згоріла Содома й Гомора. Не дивуйтесь, що так думаю; я був у большевицькім пеклі!

Свіжий скиталець,
родом з Гуцульщини, тепер у Канаді.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Филаделфія, Па. — В новинці, яку поміщено про головну управу Ветеранської організації має бути о. Микола Левицький, а не Михайло.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Піврічні збори Тов. У. Н. Дому, від. 316, відбудуться в четвер, 10. червня, в Тов. Домі, 831 Джозеф Еве., в годині 8. ввечір. Контр. комісія дасть звіт за 6 місяців. Хто з членів ще не одержав дивіденди хай прийде на збори. Просимо всіх членів прийти на означений час. — В. Гнатків, гол.; М. Парута, фін. секр.; П. Ковтун, кас.; В. Іванців, рек. секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ. — Тов. Запорозька Січ, від. 155, подає до відома всім членам, що місячні збори відбудуться в пятницю, 11. червня, в годині 7. ввечір, в гали де звичайно. Просимо всіх членів прийти на ці збори, боє важні справи до полагодження. При вплаті місячних вкладок будимо роздавати дивіденду від У. Н. Союзу. — М. Чумер, секр.

ГЕМТРЕМК, МІШ. — Тов. ім. Маркіяна Шашкивича, від. 94, повідомляє своїх членів і члениць, що місячні збори відбудуться в неділю, 13. червня, в год. 1:30 пополудні, в сали У. Д. Клюбу, 2376 Трейлинг ул. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо кожний член отримає свою дивіденду, яку негайно треба забрати. На цих зборах будуть важні справи до полагодження. — В. Крушельницький, фін. секр.

КЕМПБЕЛ, О. — Тов. Сокіл, від. 218, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 13. червня, в годині 2. пополудні, в У. Н. Домі, 165 Гордон Еве. Крім піврічного звіту урядників і контролі, будуть дуже важні справи до полагодження, тому всі члени обовязково мають явитись на ці збори; не явившийся член чи члениця підлягають карі згідно зо статутом. — За уряд: М. Ткачишин, предс.; С. Стахура, кас.; М. Стахура, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — То. ім. Івана Франка, від. 146, повідомляє, що збори відбудуться в неділю, 13-го червня, в год. 1. попол., в У. А. Осередку, 2965 Карпендер ул. На зборах буде роздання дивіденди від УНС, тому просимо о вашу присутність. — За уряд: Н. Рой, предс.; Т. Солодкий, кас.; Д. Ферлей і П. Андрушків, секретарі.

ШІКАҐО, ІЛЛ. — Повідомляємо членів Бр. св. Юрія, від. 379, що наступні збори відбудуться в неділю, 13. червня, в домі відділів У. Н. Союзу. Просимо члениць і членів прийти на ці збори та вирівнати всі залеглости. Наш клич на 1948 р. є: кожний член повинен приєднати хоч одного нового члена в цьому році. Тому приходіть громадно на ці збори із новими членами. — Д. Харкавий.

КЛІВЛЕНД, О. — Збори Тов. Сокіл, від. 336, відбудуться в неділю, 13. червня, в годині 1. пополудні. Просимо всіх членів прийти на збори, вирівнати свої вкладки і також маємо важні справи до полагодження. — Г. Стеланек, предс.; Г. Кисіль, фін. секр.-кас.; Т. Кальмук.

ОЛІЕН, Н. Й. — Тов. Запорозька Січ, від. 363, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться в неділю, 13. червня, в годині 2. пополудні. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо є кілька нових справ до полагодження. На цих зборах контроля дасть свій звіт. — За уряд: Г. Підскальний, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Сестр. Рожд. Пресв. Богородиці, від. 36, повідомляє своїх члениць, що місячні збори відбудуться в суботу, 12. червня, в гали церковній, в годині 7. ввечір точно. Просимо члениць явитися на означений час, бо будемо мати короткі наради і отримаєте чеки дивіденди ід У. Н. Союзу. Просимо привести з собою нових члениць. — За уряд: Геруля, предс.; Грицак, кас.; Ходак, секр.

БОФАЛО, Н. Й. — Піврічні збори Бр. св. Ів. Хрестителя, від. 304, відбудуться 13. червня, в 2. годині пополудні. — Н. Гнатик, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори 204. відділу відбудуться в суботу, 12. червня, в год. 8. ввечір, в галі укр. прав. церкви, 334 Іст 14. вул. Всіх членів відділу просимо прийти на ці збори та вирівнати залеглі і біжучі вкладки. Одержано з головної канцелярії УНС чеки дивіденди. Чеків тих не будемо висилати поштою до членів, щоби оминути всі неприємності, які виходили в минулих роках, а тільки будемо доручувати членам на зборах. Тому в інші суботи, як 19-го і 26-го урядники відділу будуть урядувати в галі зборів від 8. до 10. год. ввечір, й полагоджувати всі справи, а при тому і вручування дивіденди. — М. Близнак, секр.

ТАМАСТОН, КОНН. — Тов. Укр. Січ, від. 421, повідомляє всіх членів, що піврічні збори відбудуться в суботу 12. червня, в годині 8. ввечір, під ч. 91 Проспект ул. Просимо всіх членів прийти на ці збори, бо маємо багато важних справ до полагодження і просимо привести своїх знайомих та вписати їх в члени У. Н. Союзу. — За уряд: Т. Михнів, пр.; М. Шіпінка, кас.; Й. Шеремета, рек. секр.

БРОНКС, Н. Й. — Тов. Згода, від. 210, повідомляє членів і члениць, що піврічні збори відбудуться в суботу, 12. червня, в 8. год. ввечір, під ч. 1243 Пюрітан Еве. Просимо всіх прийти на час. — Т. Давидів, предс.; С. Завадовський, кас.; М. Франко, секр.

МАНВІЛ, Н. ДЖ. — Збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 349, відбудуться 13. червня, в годині 2. пополудні, в домі Лісного. На зборах буде роздана дивіденда від У. Н. Союзу. Всі члени мають прийти на збори. — І. Шегера, предс.; Л. Мартинчук, кас.; Н. Лісний, секр.

ТАРЗАН, ч. 1859. Тіна рятує Кунга.

Коли Тіна завважала, що Тарзан готовий вбити Кілю, вона попала в переполох.

„Не вбивай її, та ж вона нова самиця Кунга.

„Хто ж то такий Кунґу"? — запитався малпочоловік, випускаючи Кілю.

Саме тоді Кунґу продерся через корчі. — „Ось він" — сказала Тіна, коли Кіля кинулася до нового товариша.